

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

III. Quod non debeant baptizati nisi ab Episcopo consignari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

teteos hoc sequi quod Ecclesia Romana custodit, a qua eos principium accepisse, non dubium est, ne dum peregrinis assertionibus student, caput institutionum videantur omittere. Sæpe dilectionem tuam ad urbem venisse, ac nobiscum in Ecclesia conuenisse, & quem morem vel in consecrandis mysteriis, vel in ceteris agendis arcanis teneat, cognouisse dubium non est. Quod sufficere ad informationem Ecclesiæ tuæ vel reformationem, (si prædecessores tui minus aliquid aut aliter tenuerunt) satis certum haberem, nisi de aliquibus consulendos nos esse duxisses. Quibus idcirco respondemus, non quod te aliqua ignorare credamus, sed ut maiori auctoritate vel tuos instituas, vel, si qui a Romanæ Ecclesiæ institutionibus errant, aut commoneas, aut indicare non differas; ut scire valeamus, qui sint, qui aut nouitates inducunt, aut aliter Ecclesiæ quam Romanæ existimant consuetudinem esse seruandam.

I.

De consecr.
dist. 2. Pa-
cem igitur.

Pacem ergo asseris ante consecrata mysteria quosdam populis imperare, vel sibi inter sacerdotes tradere, cum post omnia, quæ aperire non debeo, pax sit necessario indicenda, per quam constet, populum ad omnia, quæ in mysteriis aguntur, atque in Ecclesia celebrantur, præbuisse consensum, ac finita esse, pacis concludentis signaculo demonstrantur.

II.

De consecr.
dist. 1. De
nominibus
recitandis.

De nominibus vero recitandis, antequam preces sacerdos faciat, atque eorum oblationes, quorum nomina recitanda sunt, sua oratione commendet, quam superfluum sit, & ipse pro tua prudentia recognoscis, ut, cuius hostiam necdum Deo offeras, eius ante nomen insinues, quamuis illi incognitum sit nihil. Prius ergo oblationes sunt commendandæ, ac tunc eorum nomina, quorum sunt oblationes, edicenda, ut inter sacra mysteria nominentur, non inter alia quæ ante præmittimus, ut ipsis mysteriis viam futuris precibus aperiamus.

III.

De consignandis vero infantibus manifestum est, non ab alio quàm ab Episcopo fieri licere. Nam presbyteri, licet sint sacerdotes, pontificatus tamen apicem non habent.

Hæc autem pontificibus solis deberi, ut vel consignent, vel paraclatum Spiritum tradant, non solum consuetudo ecclesiastica demonstrat, verum & illa lectio Actuum Act. 8. Apostolorum, quæ asserit, Petrum & Ioannem esse directos, qui iam baptizatis traderent Spiritum sanctum.

^a Nam presbyteris, seu extra Episcopum, seu præsentem Episcopo baptizant, chrismate baptizatos ungeri licet, sed quod ab Episcopo fuerit consecratum, non tamen frontem ex eodem oleo signare, quod solis debetur Episcopis, cum tradunt Spiritum paraclatum. Verba vero dicere non possum, ne magis prodere videar, quam ad consultationem respondere.

IV.

^b Sabbato vero ieiunandum esse, ratio evidentissima demonstrat. Nam si diem Dominicum, ob venerabilem resurrectionem Domini nostri Iesu Christi, non solum in Pascha celebramus, verum etiam per singulos circulos hebdomadarum, ipsius diei imaginem frequentamus, ac sexta feria propter passionem Domini ieiunamus, sabbatum prætermittere non debemus, quod inter tristitiam atque lætitiâ temporis illius videtur inclusum. Nam utique constat, Apostolos biduo isto & in mœrore fuisse, Ioan. 20. & propter metum Iudæorum se occuluisse. Quod utique non dubium est, intantum eos ieiunasse biduo memorato, ut traditio ecclesiæ habeat, isto biduo sacramenta penitus non celebrari: quæ utique forma per singulas tenenda est hebdomadas, propter id quod commemoratio diei illius semper est celebranda. Quod si putant, semel atque vno sabbato ieiunandum, ergo & Dominica, & sexta feria semel in Pascha erit utique celebranda. Si autem Dominici diei & sextæ feriæ per singulas hebdomadas reparanda imago est, dementis est, bidui agere consuetudinem sabbato prætermisso, cum non disparem habeat causam, a sexta videlicet feria, in qua Dominus passus est, quando & ad inferos fuit, ut tertia die resurgens, redderet lætitiâ post biduanam tristitiâ præcedentem. Non ergo nos negamus sextâ feriâ ieiunandum, sed dicimus & sabbato hoc agendum, quia ambo dies tristitiâ Apostolis, vel his qui Christum sequuti sunt, induxerunt. qui die Dominico exhilarati. non solum

De consec.
dist. 4. præ-
sbyteris.

De consec.
dist. 3. Sab-
bato vero.
Et in De-
cret. Iuo.
lib. 2.